

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 80

гр. Благоевград, 18.01.2023 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на осемнадесети януари през
две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Лилия Масева

Членове: Катя Бельова
Анета Илинска

като разгледа докладваното от Катя Бельова Въззивно гражданско дело №
20221200501062 по описа за 2022 година

Производството е по реда чл. 437 вр. чл. 435, ал. 1, т. 1 от ГПК.

Образувано е по повод жалба с вх.№15623/18.11.2022 г., подадена от С. Н. Ч., с адрес: гр. С.,
ж.к. Я., бл.49, вх. „А“, ет. 4, ап. 10, против Разпореждане №3104/14.11.2022г. постановено
по изп.д. №243/2021 г. по описа на ЧСИ А.Ц..

Наведените оплаквания в жалбата са за незаконосъобразност на обжалваният отказ на ЧСИ
да конституира С. Ч. в качеството на взыскател в изп. производство. Изложени са доводи, че
длъжникът е уведомен за извършената цесия. Сочи, че съгласно разпоредбата на чл. 171 от
ЗЗД, невписването на цесията не засяга действието на самия договор за цесия и не е условие
за неговата валидност, а само спрямо привилегиите към вземането. Твърди още, че съдебния
изпълнител няма право да прилага служебно давността. Моли се да бъде отменено
постановеното разпореждане на ЧСИ, както и да бъде постановено спиране на
производството по изп. дело.

В срока по чл. 436, ал. 2 от ГПК взыскателя и длъжника по изпълнението не са изразили
становище по наведените в жалбата оплаквания.

В писмените си мотиви ЧСИ е описал извършените процесуални действия, като изразил
становище за неоснователност жалбата.

Съдът, след като обсъди данните по изпълнителното дело и на основание чл. 437, ал. 3 от
ГПК, прие за установено следното:

С молба вх.№15347/11.11.2022г. /лист 231-236от ИД/, с приложено Удостоверение с изх.
№07042/13.10.2008г., издадено по изп. дело №20087960400164 по описа на ЧСИ Ш.Д.,
лицето С. Н. Ч., ЕГН: *****, е поискал да се присъедини като взыскател по

изпълнителното дело на осн. чл. 456, ал.1 от ГПК. Към молбата за присъединяване е приложен Договор за цесия от 18.12.2010г., с който лицето С. Ч. е придобил вземането от цедента „А.Н.“ ООД, който от своя страна е придобил вземането от „БАНКА ДСК“ АД. В молбата е посочено, че вземането на цесионера е обезпечено с Договорна ипотека, вписана във вх.рег. на СВ-П. №694 от 22.11,2002г., акт №120, том I.

С Разпореждане №3104/14.11.22 г., постановено по изп. дело №243/21 г. по описа на ЧСИ Ал. Ц., последният е отказал да конституира С. Ч. като вискател по изп. дело, като е посочил, че на осн. чл. 171 от ЗЗД, прехвърлянето на вземане, което е обезпечено с ипотека, за да има действие трябва да бъде извършено в писмена форма с нотариална заверка на подписите и вписано в имотния регистър. Видно от приложения към молбата Договор за цесия, същият не е нотариално заверен и не е вписан в имотния регистър. В мотивите на атакуваното разпореждане е посочил и че към представения Договор за цесия няма приложено уведомление до длъжника по чл. 99, ал.3 от ГПК, т.е към момента цесията няма действие спрямо трети лица и спрямо длъжника по делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Депозираната жалба е подадена в срока по чл. 436, ал. 1 от ГПК /съобщението за разпореждането за отказ е връчено на жалбоподателя на 15.11.2022г., а жалбата е подадена на 18.11.2022г. Същата изхожда от трето за изпълнението лице и е насочена срещу акт на ЧСИ.

Процесуалната легитимация на страните по изпълнението се определя от субективните предели на изпълнителния лист – той е ценна книга, която материализира правото на принудително изпълнение и посочва кому принадлежи то – кой е кредиторът и кой може да се суброгира в неговите права /чл. 429, ал. 1 от ГПК/, съответно, кой е длъжникът и срещу кого друго може да бъде осъществено принудителното изпълнение /чл. 429, ал. 2 и 3 и чл. 523 ал. 1 от ГПК/. Страни по изпълнението са и присъединените кредитори, които се легитимират със своите изпълнителни листове или удостоверения и имат същите права като първоначалния вискател /чл. 457, ал. 1 от ГПК/. Процесуалната легитимация на страните по изпълнението и на останалите участници в изпълнението се определя от това, чия правна сфера се засяга от изпълнителния способ – този, чието имущество се осребрява и този, който ще се удовлетвори от цената, пропорционално и според привилегията си, когато се обжалва конкретния изпълнителен способ.

По аргумент от чл. 426, ал. 1 от ГПК надлежен вискател по изпълнителното дело, образувано въз основа на изпълнителен лист, издаден по влязло в сила осъдително съдебно решение, е това лице, което представя изпълнителния лист и което този лист визира като кредитор. От това правило има изключения, вкл. и уредени в чл. 429 от ГПК хипотези на приемство в изпълнителния лист след издаването му.

От друга страна, СИ няма право да установява различно материалноправно положение досежно страните по правоотношението в сравнение с установеното от съда, освен в случаите на правопримство, настъпило след приключване на устните състезания пред съда

по съществото на спора /арг. от чл. 429, ал. 1 от ГПК/. До този момент, на основание чл. 226 от ГПК частното правоприемство на страната на кредитора относно процесното вземане – за субективните предели на действието на постановеното решение, респ. на издадения изпълнителен лист спрямо частните правоприемници на страна в исковото производство, респ. на вискателя, не се отразява нито на надлежната процесуална легитимация на цедента като ищец по иска, нито на спора по същество. На основание чл. 226, ал. 3 от ГПК обаче влязлото в сила решение във всички случаи съставлява пресъдено нещо и спрямо приобретателя.

В разглеждания случай е приложен Договор за цесия от 18.12.2010г., с който лицето С. Ч. е придобил вземането от цедента „А.Н.“ ООД, който от своя страна е придобил вземането от „БАНКА ДСК“ АД, като вземането на цесионера е обезпечено с Договорна ипотека, вписана във вх.рег. на СВ-П. №694 от 22.11,2002г., акт №120, том I. Представено е и доказателство за предприето от цедента уведомяване на длъжника по чл. 99, ал. 3 от ЗЗД – уведомление, съдържащо изявление в посочения смисъл от 18.12.2010г. Това уведомяване не е оспорено от длъжника, видно от приложения договор за цесия.

Представеният от жалбоподателя договор за цесия, следхождащ този, легитимиращ вискателя по изпълнението, независимо, че е съобщен на длъжника, не легитимира същия като вискател по изпълнителното дело. Следователно С. Ч., като трето за изпълнението лице, не разполага с право на жалба срещу отказа на ЧСИ по реда на чл. 435, ал.1, т.1 ГПК да замести вискателя по делото. Материалноправният спор между двамата цесионери, легитимиращи се с поредни във времето договори за цесия, предхождащи издаването на изпълнителния лист, който е носител на вземането по същия, не може да се разреши в рамките на изпълнителното производство. Този спор не придава автоматично на оспорвания процесуално качество „вискател“, доколкото обратното би означавало с право на жалба по чл. 435, ал. 1 и ал. 3 от ГПК да разполага всяко трето лице, заявяващо спорно право по изпълнителния лист. А признаването право на жалба на такова лице, идентично с правото на жалба на вискателя по изпълнението би довело до несигурност, както в изпълнителното производство, така и в гражданския оборот като цяло, каквато не е целта на уредбата на принудителното изпълнение в ГПК.

В заключение, жалбата на С. Ч. е процесуално недопустима, доколкото изхожда от лице неразполагащо с активна процесуална легитимация да обжалва действията на ЧСИ по отказ за заместване на вискател по принудителното изпълнение. Ето защо жалбата следва да се остави без разглеждане.

Поради горното, искането на длъжника за спиране на изпълнителното производство е неоснователно. Съгласно чл.438 от ГПК, подаването на жалбата не спира действията по изпълнението, но съдът може да постанови спирането. В хипотезата на цитираната правна норма, спирането е обусловено от преценката на съда за неговата допустимост и необходимост. В настоящия случай не са налице предпоставките за спиране на изпълнението по изпълнителното дело, доколкото жалбата на длъжника е недопустима, поради което искането му следва да бъде оставено без уважение.

Мотивиран от така изложените съображения, Благоевградски окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като процесуално недопустима, жалба с вх. №15623/18.11.2022 г., подадена от С. Н. Ч., с адрес: гр. С., ж.к. Я., бл.49, вх. „А“, ет. 4, ап. 10, против Разпореждане №3104/14.11.2022г. постановено по изп.д. №243/2021 г. по описа на ЧСИ А.Ц..

ПРЕКРАТЯВА производството по в.ч.гр.д. № 1062 по описа за 2022 година по описа на БлОС.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на С. Н. Ч., с адрес: гр. С., ж.к. Я., бл.49, вх. „А“, ет. 4, ап. 10 за спиране на производството по изп. дело №243/21 г. по описа на ЧСИ Ал. Ц..

Определението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в едноседмичен срок от съобщаването му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____